

מ"ת 1602/04/14 - מדינת ישראל נגד פהיק עבדול רחמן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 1602-04-14 מדינת ישראל נ' עבדול רחמן(עציר)
תיק חיצוני: 155/14

בפני המבקשת
כב' השופט נאיל מהנא
מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות תעבורה י-ם ע"י
ב"כ עו"ד עטייד דאמוני
נגד
המשיב
פהיק עבדול רחמן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אשרף חסן מטעם
הסניגוריה הציבורית

החלטה

מונחת בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

מבוא

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף**, עבירה על סעיף 101(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א- 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"); ו**שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף**, עבירה על סעיף 2 לפקודת התעבורה.
2. על פי הנטען בכתב האישום ביום 06.04.14 סמוך לשעה 22:00 לערך, נהג המשיב רכב ברחוב עבדל רחמן באבו גוש. באותן הנסיבות נהג המשיב מבלי שהוציא רישיון נהיגה מעולם ולפיכך, נהג המשיב גם ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה זו שלפנינו בה עותרת המאשימה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

טענות המבקשת

4. ב"כ המבקשת הדגיש את העובדה שרק לפני כחודשים וחצי נעצר המשיב בגין תיק שמתנהל כיום בפני כבוד השופטת קסלסי בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה. אז הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים אולם בהתחשב בגילו של המשיב ומצבו הבריאותי עתרה המאשימה לשחררו למעצר בית מלא. אולם, מותב זה הורה על שחרורו בתנאים, אך כיום, שוב שב המשיב לבצע את אותה עבירה.

5. קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה המיוחסת למשיב, שכן הוא הודה בפני השוטרים שעצרו אותו ואף ניסה לשכנע אותם להימנע מלעצור אותו. לאחר מכן בחקירתו הכחיש שהוא נהג ברכב.
6. ב"כ המאשימה הדגיש את הסכנה הנשקפת ממי שנוהג מבלי רישיון נהיגה ומבלי שהוכשר לכך.
7. לטענת ב"כ המאשימה לאחר שהמשיב שב ונהג למרות ההזדמנות שיתנה לו בפעם הקודמת אין ליתן בו אמון ומשכך, אין לשחררו לחלופת מעצר.
8. הסניגור אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה. אולם, לטענתו, לא קיימת עילת מעצר שכן מדובר בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, שהינה עבירת תעבורה שלא נלוות לה שום עבירה אחרת. משכך, לטענתו, הסיכון הטמון בה מזערי ביותר.
9. הסניגור הפנה להחלטות במקרים דומים בהם בית המשפט הורה על שחרור בתנאים. לטענתו, בעבירות תעבורה רק במקרים נדירים וחריגים ניתן לעצור עד תום ההליכים.
10. לטענת הסניגור יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של המשיב ובפרט בעובדה שהינו בן 67, מתקיים מקצבת זיקנה ובנוסף, אשתו נכה ומקבלת קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי.

דין

קיומן של ראיות לכאורה

11. אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה.

עילת מעצר

12. קיימת עילת מעצר כנגד המשיב, שכן קיים יסוד סביר לחשש כי המשיב יסכן את ביטחון הציבור. חשש זה מתעורר מעצם מהותן של העבירות בהצטרף לעברו התעבורתי. ואסביר:
13. כאמור, המשיב שב ונוהג מבלי שהוסמך לנהיגה שכן הוא לא הוציא מעולם רישיון נהיגה. מעשיו של המשיב מבטאים מסוכנות רבה שכן מדובר בעבירה חמורה אשר טמון בה סיכון ממשי לעוברי דרך.
14. יפים לענייננו דברי בית המשפט בעפ"ת (י-ם) 37090-05-10 **אימו עודה נ' מדינת ישראל** (07.07.10)

"אין להקל ראש בסיכון הנובע מהעבירה של נהיגה ללא רישיון. אדם הנוהג מבלי שיש בידיו רישיון נהיגה כלל, לעתים רבות אינו בקיא בחוקי התנועה ובאופן הפעלת הרכב. בכל אלה יש כדי להוות סיכון ממשי ומיידי לכלל הציבור בכביש - נהגים אחרים, הולכי רגל ואף המערער עצמו".

15. זו אינה הפעם הראשונה בה מבצע המשיב עבירה זו שכן לחובתו שתי הרשעות בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה וכתב אישום בעבירה דומה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תלוי ועומד ובגינו אף נעצר למעצר בית של 5 ימים וביום 26.01.24 שוחרר בהפקדה כספית וערבויות.

16. עוד עולה כי למשיב שתי עבירות דומות, האחת משנת 2000 השנייה משנת 2008 בשתייהן הוטלו עליו עונשי מאסר בפועל.
17. עינינו הרואות, כי לאחר כחודשיים וחצי ממעצרו הקודם שב המשיב ואחז בהגה ובהתנהגות זו מגלה כי מורא החוק ממנו והלאה ומביע זלזול בהחלטות בית המשפט תוך שהוא שב פעם אחר פעם לאחוז בהגה.
18. **בנסיבות אלה, הגעתי למסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב של מסוכנות, שכן קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחון הציבור.**

חלופת מעצר

19. על אף האמור, גם במקרים בהם הוכחה מסוכנותו של המשיב, החוק מחייב בחינת חלופה.
20. שחרור בחלופת מעצר מחייב כי בית המשפט יתן אמון במשיב ויסמוך עליו שיכבד את ההחלטה השיפוטית. מעצרו הקודם של המשיב לא מנע ממנו לשוב לסורו. בנסיבות אלה, לא ניתן לתת אמון במשיב כי ימלא אחר הוראות בית המשפט.
21. בנסיבות אלה, ובהעדר חלופת מעצר אשר יש בה בכדי לאיין את המסוכנות העולה מן המשיב, ובהעדר אימון במשיב, סבור אני שאין מנוס מלעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ח' ניסן תשע"ד, 08 אפריל 2014, במעמד הנוכחים.